

Nogometaš

VATRENA RUSKA BAJKA

SLAVEN BILIĆ:
FANTASTIČNA HRVATSKA

VJERODOSTOJNOST ŠESTOG
TROFEJA NOGOMETAŠ

HUNS-ov ULTRAZVUK
ZA NOGOMETNA SRCA

ZLATNA LOPTA

- 4** LUDO RUSKO LJETO
- 10** SLAVEN BILIĆ: FANTASTIČNA HRVATSKA
- 12** LUKA MODRIĆ I ZLATNA LOPTA
- 13** MENTALNI TRENING
- 14** TROFEJ NOGOMETAŠ
- 17** UZV SRCA
- 18** KAMP ZA IGRAČE BEZ UGOVORA
- 19** FINANCIJSKO SAVJETOVANJE
- 20** NOVA SEZONA HNL-a
- 23** ZDRAVLJE I DOBROBIT IGRAČA
- 24** RAZGOVOR S MAJOM JOŠČAK
- 26** UEFA-in PRAVILNIK
- 27** IN MEMORIAM

4

12

10

17

KAD SE GLAVE SLOŽE, ONDA...

Oni koji su čitali prošli broj Nogometaša (travanj) mogli su primjetiti i tekst o reprezentaciji sljedećeg naslova: HRVATSKA SAMO SLOŽNA MOŽE POSTIĆI USPJEH U RUSIJI!

Tri mjeseca kasnije, s velikom srećom, može se samo korigirati taj naslov u: HRVATSKA JE BILA SLOŽNA I POSTIGLA VELIČANSTVEN USPJEH U RUSIJI!

Pišemo ovaj uvodnik tjedan dana nakon završetka dosad najbolje organiziranog Svjetskog prvenstva. Rusija je bila fantastičan domaćin, organizacijski, ali i gostoprivrštvom, čime ne samo da je omogućila sjajnu atmosferu za vrijeme turnira. Rusija je tako učinila veliki iskorak prema svijetu i promjenila percepcije, pogotovo one nastale na predrasudama, o sebi u maksimalno pozitivnom kontekstu. Pored toga Rusija je na nogometnom planu, kao reprezentacija, učinila nemjerljivo više od onog što su očekivali i najveći, a vrlo rijetki optimisti prije SP-a. Domaća reprezentacija došla je među 8 najboljih na turniru, a položila je oružje tek nakon izvođenja kaznenih udaraca, i to protiv najugodnijeg iznenadenja Rusije 2018., Hrvatske!

Svi vjerojatno sve znate o fantastičnom pohodu Vatrenih pod kormilom Zlatka Dalića. O tome je ispričano priča za tomove knjiga, o tome će se u Hrvatskoj pričati u tomovima i idućih nekoliko desetljeća. S pravom! Na terenu su Vatreni u prvoj fazi turnira, po grupama, pokazali ponajbolji nogomet na SP-u. Oduševili su kritiku, struku i kako je to već bilo prije dvije godine na EURO-u u Francuskoj, pored svih pohvala postojala je jedna zadrška – može li Hrvatska napokon zadržati kontinuitet ili će se opet tijekom turnira ispuhati. Hrvatska nije igrala spektakularno kao primjerice u grupi protiv Argentine, no uz veliku borbenost, epsku srčanost i malo sreće, pored tehničkih vrlina, pored genijalnog redatelja igre Luke Modrića, reprezentacija je došla do finala. I tamo je, koje li sudbine, odigrala najuvjereniju partiju druge faze, ali je poražen od moćne, prije svega fizički i taktički, Francuske. Doći u finale za jednu stvarnost kakva je Hrvatska, to je pravo

ČUDO. No, dogodilo se. Generacija koju su mnogi prozivali da je imala kvalitetu da nadmaši brončane, ali da nema muške atraktivnosti da to iskoriste, u Rusiji je imala i te kakve "atraktivnosti". I ne samo da je ponovila 98., nego ju je po svim kriterijima nadmašila! Po rezultatu (srebro), po dobitniku Zlatne lopte (Modrić), po popularnosti (većina svijeta navijala za Vatrene) i po još jednom ČUDU, a to je općenacionalni doček u Hrvatskoj. Nestvarne scene iz Zagreba, uz gotovo 600 tisuća ljudi na ulicama te opći trans u ostalim gradovima gdje su Vatreni dolazili u svoje matične sredine, nešto je najljepše što su igrači, ali i Hrvatska mogli doživjeti! Za igrače je to bilo zlatnog sjaja i točno je kad se kaže da naslov prvaka svijeta ne bi ništa donio više od onog što je u fešti i sreći cijelog naroda donijela titula viceprvaka.

Složna u muci, izuzetnog zajedništva u pohodu do finala, stopljena kao jedno u proslavi. Kad je Hrvatska takva, pokazao je nogomet, nema prepreke koje ona ne može preskočiti...

Nogometaš se bavi Rusijom 2018., ali i podsjeća na još jedno odlično izdanje Trofeja Nogometaš. Zaokružena je tako prošla klupska sezona i svečano najavljenja reprezentativna priča u Rusiji, napisljenu povjesnog epiloga! U tom ozračju najavljujemo i novu sezonu Prve HNL, natjecanja koje se sada može podići da je, sa svim svojim ograničenjima i slabostima, iznjedrilo igrače koji su sposobni postati finalisti Svjetskog prvenstva. Nadajmo se da će i nacionalnoj ligi to biti veliki motiv da se izdigne od raznih folklornih mentaliteta te organizacijski i etički podigne na više razine. U takvom je ritmu prošao još jedan uspješan i svršishodan HUNS-ov Kamp za igrače bez ugovora. Uz redovne rubrike koje prate širok spektar aktivnosti Nogometnog sindikata, bavimo se i temama financijskog savjetovanja igrača te blagodati mentalnog treninga, najavljujemo glasanje za World 11, momčad godine za FIFA&FIFPro The Best te s velikim ponosom najavljujemo HUNS-ovu akciju nabavke specijalnog UZV uređaja za preventivne pregledе srca svih nogometnika. I nogometica naravno, kojima i ovaj put posvećujemo dužnu pažnju.

Impressum

Godina 4 / broj 14
Srpanj 2018

Nogometaš

Glasilo Hrvatske udruge
"Nogometni sindikat"

Izvršni urednik: Mario Jurić
Vanjski suradnici: Robert Matteoni,
Mladen Bariša
Lektorica: Olivera Peroli Žordan
Grafika i dizajn: Drei Design
Tisk: Žnanje d.o.o.

NOGOMETAŠ IZLAZI
SVAKA TRI MJESECA

FIFA WORLD CUP
RUSSIA 2018

RUSKA BAJKA, HIT IZ SERIJALA VATRENE PRIČE

LJUDI, PA JE LI OVO MOGUĆE?!

Sada mogu umrijeti! Nakon svega što sam video odlazim spokojan – konstatirao je Ćiro Blažević, aludirajući na srebrnu medalju hrvatske nogometne reprezentacije i navijačku ekstazu diljem Hrvatske. Usput je ponovio svoju tradicionalnu tezu:

- Oduvijek sam tvrdio kako Hrvate mogu ujediniti samo dvije stvari – rat i uspjeh nogometne reprezentacije!

Nakon dvadeset godina Hrvatska je iznova postala globalna priča. Finale Svjetskog prvenstva u Rusiji, prema medijskim procjenama, pratilo je oko dvije i pol milijarde ljudi. Većina je navijala za Hrvatsku. Poglavito su se s nogometima iz zemlje, čije bi stanovništvo popunilo pregrade Pariza, identificirali mali narodi. Nemaju međutim sve bajke sretan završetak. Hrvatska je izgubila finalnu utakmicu od Francuske. No, nije poražena...

Bivši je izbornik Hrvatske Slaven Bilić, s iskustvom igranja Mundijala u Francuskoj 1998.

▶ uoči natjecanja u Rusiji ustvrdio:

- Da bi momčad otišla daleko na turniru svi igrači moraju odigrati na gornjoj granici svojih mogućnosti, a neki i najbolje u karijeri!

Već u premijernoj utakmici s Nigerijom, u igri hrvatske momčadi mogle su se razaznati natruhe odlučnosti, zajedništva i vjere u uspjeh. "Noć kada je posramljen Leo Messi", dodatno je učvrstila samopouzdanje hrvatskih nogometara, a pobjeda protiv Islanda potvrdila je kako izbornik Zlatko Dalić i među pričuvnim resursima drži veliki potencijal.

Hrvatska je po mnogočemu bila jedinstvena u Rusiji. Nažalost, i po bizarnom detalju što je turnir odigrala s igračem manje. Naime, nakon što je Nikola Kalinić odbio ući u igru protiv Nigerije (pravdao se bolovima u leđima), Dalić je svog drugog napadača ekspeditivno poslao kući. Njegovu su odluku podržali i svi senatori u nacionalnoj momčadi.

Kroz utakmice nokaut faze hrvatska je momčad – "hodala po rubu". Danska, Rusija, Engleska. Sva tri susreta otišla su u produžetke. Dance i Ruse, hrvatski su nogometari eliminirali tek raspucavanjem jedanaesteraca.

Osobito emotivno Hrvati su doživjeli pobjedu nad Englezima. Ponajviše zbog samodopadnosti otočkih medija, koji su na dan utakmice ustvrdili: kako možemo izgubiti od ovakve Hrvatske? I dok političari već mjesecima rješavaju problem Brexita, Mandžukić i društvo, to su okončali za dva sata. Na koncu su im priznali:

- Niste u Moskvi bili tako loši. No, najveću ste grešku napravili još 1880. Tada ste Hrvatima u Županju donijeli prvu nogometnu loptu.

Na dan dvadesete obljetnice francuske bronce, Hrvatska se (kao 13. finalist u povijesti) plasirala u završnicu Svjetskog prvenstva. S realnim izgledima u uspjeh. Budući da francuska nogometna revolucija nikoga nije općinila. Nakon polufinalnog poraza Belgijci su razočarano zavapili: bolje da smo ispali od Brazila nego od ovakve Francuske! U analima Svjetskih nogometnih prvenstava ostat će zauvijek zapisano: na natjecanju u Rusiji pojavila su se

tri debitanta – Island, Panama i VAR! Najdalje je otišao Video Assistant Referee. Za hrvatsku reprezentaciju možda i predaleko: naime, upravo nakon konzultacija s video tehnologijom, Argentinac Nestor Pitana dosudio je kazneni udarac za Francusku i umnogome usmjerio razvoj situacije finalnog ogleda. Prethodno je dosudio i dvojni sloboden udarac (nakon kojega je Francuska povela).

No, svaka "revolucija jede svoju djecu" pa tako i ova nogometna. Nema sumnje, VAR je kao tehnološka ispomoć sucima, promijenio fizionomiju nogometne igre. Učinio je nogomet poštenijim.

Iako sa srebrom oko vrata, hrvatski su nogometari imali tretman svjetskih prvaka. Posebice u očima vlastitih navijača. U ponедjeljak, 16. srpnja malotko je u Hrvatskoj radio. Strani izvjestitelji u čudu su promatrati prizore kolektivne ekstaze. Na zagrebačke ulice slilo se pola milijuna ljudi kako bi u sveopćem metežu i ludilu dočekali svoje junake.

Niti papa Ivan Pavao II nije imao toliko štovatelja kao Zlatko Dalić i njegovi "ponizni apostoli". Nikada prije u Hrvatskoj nisu nekoga dočekali MIG-ovi

u zraku, crveni tepih na zemlji, crkvena zvona i državna odlikovanja.

Kulminacija sjedinjenja hrvatskih navijača i njihovih idola dogodila se na najvećem hrvatskom trgu. "Ustao je i Jelačić ban". Zaognut u plašt s bijelim i crvenim kvadratićima, nakon povijesnih političkih govora, kulturnih koncerata, proslava olimpijskih medalja, dočekao je i nogometare. Odnosno, performans za koji je angažiran najveći majstor za režiranje masovnih predstava. Srećom, i on je Hrvat. Prije Jelačića placa, Krešimir Dolenčić režirao je opernu predstavu u Pekingu s rekordnih 2.800 ljudi na sceni. I cijena srebra nakon turnira u Rusiji naglo je skočila. Nekoliko dana poslije Svjetskog prvenstva 22 hrvatska srebrnjaka vrijedila su ukupno 49 milijuna više nego mjesec dana ranije.

Doista, a kako je to izgledalo mjesec dana ranije? Hrvatska nogometna reprezentacija u Rusiju se zaputila u ponedjeljak, 11. lipnja. U zagrebačkoj zračnoj luci ispratili su ih rijetki prijatelji (ostali su pazili da ih netko ne vidi s "profaniranim likovima"), poneki član uže obitelji i zlovoljni novinari, nesretni što su urednici upravo njih poslali na aerodrom. Našlo se i nekoliko slučajnih turista, koji su iskoristili priliku napraviti

selfie s Modrićem i Rakitićem.

Ozračje definitivno nije bilo odveć inspirativno. "Nedokazani izbornik" dobio je izgubljenu generaciju "vječnih luzera". Otputovali su svi zajedno na Svjetsko prvenstvo pod "pokroviteljstvom" pravosuda i presuda u "nogometnom procesu stoljeća": najutjecajniji čovjek hrvatskog nogometa (Zdravko Mamić) i glavni operativac HNS-a (Damir Vrbanović) nepravomoćno su osuđeni na višegodišnje kazne zatvora. Na Županijskom sudu u Osijeku protiv Luke Modrića i Dejana Lovrena pripremljene su optužnice poradi davanja lažnih iskaza. Predsjednik Davor Šuker, prema "neovisnim anketama", bio je iznimno visoko pozicioniran na svim rang-listama najomraženijih likova.

U kontekstu činjenice da HNK Hajduk i HNS godinama već nemaju diplomatske odnose neki su mediji uoči Svjetskog prvenstva otvoreno zagovarali bojkot hrvatske reprezentacije! Niti ankete nisu podržavale "nacionalnu vrstu". Optimizam se doživljavao kao strana riječ. Svega 4% ispitanika vidjelo je Dalićevu momčad u finalu. Vjerojatno bi postotak bio i manji da u anketi nije sudjelovao Čiro Blažević. On već dvadeset godina tvrdi da imamo najbolju reprezentaciju

na svijetu (neovisno tko u njoj igrao).

Poradi svega nabrojanog, mediji su skroz nepripremljeni dočekali uspjehe hrvatskih nogometnika u Rusiji. Novinarska ingenioznost obično je završavala pitanjem: kada ćete izići iz sjene Vatreñih? U novinarskoj profesiji postoji uzrečica: nema glupih pitanja, postoje samo – glupi odgovori! Međutim pitanje o sjeni posve je deplasirano. Iz vrlo prozaičnog razloga: glupo je uopće uspoređivati Vatrene s “čudom” aktualne generacije jer potonjeg zasigurno ne bi niti bilo bez Čire i njegovih “sinova”.

Inicijalni kapital za opstojnost HNS-a “ubrizgali” su upravo Vatreñi. Godinama su čelnici HNS-a svoju firmu predstavljali kao gospodarski uzor i model samofinanciranja. Mada su redovito prešućivali odakle im temeljni kapital.

Konačno, kult hrvatske nogometne reprezentacije stvoren je početkom 90-ih i nikada nije ozbiljnije korodirao. Bilo je kriznih razdoblja, poput onog nakon Svjetskog prvenstva 2002. u J. Koreji i Japanu, kada su Vatreñi nestali sa scene. No, status hrvatskog nogometnog reprezentativca, ali i momčadi, nikada nije devalviroao. Konačno, bez ugleda i utjecaja Slavena Bilića, koji je osobno putovao u Basel kako bi ga “vrbovao”, Ivan Rakitić nikada ne bi zaigrao za hrvatsku reprezentaciju. Kao niti braća Kovač, braća Marić, Šimunić, Petrić, Šerić, Didulica i Tapalović prije njega.

I ma koliko se ne slagali s politikom HNS-a u mnogim detaljima, u segmentu reprodukcije igrača, sustav je ipak funkcionirao. Osim spomenutog Rakitića, koji je izdanak švicarske nogometne škole, svi ostali hrvatski reprezentativci, “izrasli” su na humusu HNL-a.

Uspjehom, zapravo fenomenom hrvatske nogometne reprezentacije post festum Svjetskog prvenstva počeli su se baviti sociolozi, psiholozi i ostali – ozi (uglavnom demagozi). Na znanstvenoj se razini elaborira utjecaj nogometnog srebra na hrvatski turizam (u HTZ-u tvrde da bi ovakva promidžba “male zemlje za velike snove” na svjetskoj razini koštala oko 600 milijuna dolara), povećanu potrošnju, demografsku obnovu, kurikularnu

reformu i stanje nacije.

Očigledno, nogometna lopta Hrvatima nikada nije bila sporedna stvar. Čak je i premijer Plenković podlegao euforiji. Razbacuje se obećanjima kao tijekom izborne kampanje. Ako je vjerovati predsjedniku Vlade hrvatski bi nogometni uskoro trebali dobiti nagrade za postignuća, trenažni kamp i nacionalni stadion. U jednoj projekciji navodi se i veće izdvajanje za sport u cijelini (sada iznosi – 12 promila proračuna).

Prije Svjetskog prvenstva, kroz medije se provlačila teza kako će neki hrvatski “maratonci” u Rusiji trčati – počasni krug. Najčešće su nominirani Luka Modrić (33 godine), Danijel Subašić (34), Vedran Čorluka (32), Mario Mandžukić (32) pa i Ivan Rakitić (30).

U mamurluku slavlja danas se ta opcija tretira kao – eventualna mogućnost. Poznavajući “zaigranost” gore spomenutih i njihovu privrženost hrvatskoj reprezentaciji vjerojatno će ih se većina naći na dispoziciji izborniku i najesen, u kvalifikacijama za Euro 2020. Mada bi ponešto mogli naučiti iz primjera Vatreñih.

Niti 1998. nitko se nije oprostio od reprezentacije. Dražen Ladić je doduše htio, ali nije uspio (nakon legendarne scene u kojoj mu Ćiro Blažević gura

na uho mobitel s “otvorenom linijom”). A zbog “neadekvatnog tretmana” na Svjetskom prvenstvu, Robert Prosinečki dvije se godine “durio” na Čiru. Propustio je kompletne kvalifikacije za Europsko prvenstvo. A Euro 2000. propustili su i svi ostali (Hrvatska je bila tek treća u skupini, iza Jugoslavije i Republike Irske). Nakon toga započela su spontana oprštanja članova vatreñne generacije. Na svakom zavodu, netko je ispojao iz reprezentacije.

Nema dvojbe da će glavni kohezioni čimbenik (kao i 98.) biti izbornik. Stoga se krucijalnim smatra pitanje: hoće li Zlatko Dalić voditi reprezentaciju i u narednom ciklusu? Samo nekoliko dana po povratku iz Rusije zaprimio je četiri ponude (nacionalnih saveza Irana, Japana, Egipta i Uzbekistana da vodi njihove momčadi). No, njega zanima samo jedna reprezentacija.

Zlatko Dalić stigao je u hrvatski nogomet poput samozatajnog proroka. Hrvatskoj je reprezentaciji usadio poniznost (prije turnira), hrabrost (tijekom natjecanja) i ponos (u trenucima razuzdanog slavlja).

Ali i neke vrijednosti kojima je nacionalna momčad bila deficitarna: zajedništvo, domoljublje, vjeru, samopovjerenje, prijateljstvo, borbenost i neuništivi pobjednički duh.

Dalić je međutim osupnuo nogometni dio nacije ultimativnim priznanjem kako

je još tijekom turneje po SAD-u odlučio da će mu Svjetsko prvenstvo biti posljednja reprezentativna akcija. Donekle ga je pokolebala tek ljubav navijača i njihova potpora.

Dalić naime tvrdi kako su ga “neki ljudi u Savezu” pokušavali svrgnuti nakon poraza od Perua, u prijateljskom ogledu. Nikoga nije imenovao, ali nastala je neugodna situacija. Poput one kada netko u društvu “pusti vjetar”. I u HNS-u se danas svi se sumnjičavno pogledavaju i govore: nisam ja! Naravno da su pri vrhu liste glavnih sumnjivaca bivši dopredsjednik Zdravko Mamić i njegov bliski suradnik iz maksimirskih dana, Damir Vrbanović. Obojica su međutim, s indignacijom, odbacili navode optužnice. Mamić je (između redaka) konstatirao: kako bi Dalić uopće postao izbornikom da sam bio protiv njega? I to zvuči logično jer još od ustoličenja Slavena Bilića 2006. do danas, svi su izbornici morali imati Mamićev “blagoslov”.

Trenutačno, hrvatska je reprezentacija na čekanju. Svi ključni akteri ove neobične priče otišli su na odmor. Na more, u osamu pored rijeke, u Međugorje.

Teško je predvidjeti rasplet ove intrigantne i neizvjesne priče, jer poznato je kroz povijest – Hrvati su se s uspjesima uvijek teško nosili.

SRETAN SAM ZBOG IGRAČA I DALIĆA DA SU NADMAŠILI NAS BRONČANE

BIVŠI IZBORNIK I ODLIČAN POZNAVATELJ AKTUALNE VATRENE REPREZENTACIJE
BIO JE I VRSTAN KOMENTATOR TE ANALITIČAR DOGAĐANJA U RUSIJI 2018.

Nasi junaci iz Rusije su na zasluženom odmoru. Nakon svih mogućih proslava, sjajnih dočeka, mora emocija koje su izbile na površinu, Zlatko Dalić i njegovi jurišnici povukli su se u svoju osamu. Treba posložiti doživljaje, prikupiti novu energiju i svežinu, jer vrlo skoro počinju nove obveze. Kako po klubovima tako i za reprezentaciju...

Nekad je u sličnim ritmovima živio i Slaven Bilić. Jedan od brončanih, ali i jedan od najdugovječnijih izbornika Hrvatske. Na kormilu reprezentacije Bilić je bio 6 godina (2006.-2012.), u razdoblju kojih je imao dva odlična nastupa na europskim prvenstvima u Austriji/Švicarskoj 2008., u Poljskoj/Ukrajini 2012. te neuspješnu misiju plasmana na Svjetsko prvenstvo u Južnoj Africi 2010. Slaven Bilić je imao važnu ulogu u reprezentativnim karijerama većeg dijela igrača koji su nastupili u Rusiji 2018., među čijim vedetama je upravo on prvi puta gurnuo u vratu Subašića, Modrića, Čorluku, Mandžukića, Rakitića, Perišića, Vidu, Vrsaljku, Lovrenu i Badelja. Bitno je naglasiti kako je Bilić u procesu sazrijevanja važnih reprezentativaca sudjelovao još kao izbornik mlade reprezentacije, od 2004.-2006. godine...

-Hrvatska ima izvanredne igrače i siguran sam da mogu napraviti velike rezultate. Dok sam bio izbornik bio sam uvjeren da ćemo ostvariti važan natjecateljski iskorak, ali što sreća, a što naša nespretnost pogotovo su nas osuđetili na EURO-u 2008. godine. Igrali smo i jako dobar turnir 2012. godine, ali u grupi sa Španjolskom i Italijom, koji će dogurati do finala, nedostajalo nam je pogotovo sreće. No, jednom će se otvoriti ovim momcima, u

to sam uvjeren, a možda već u Rusiji – govorio nam je Slaven Bilić u proljeće ove godine kada smo analizirali mogućnosti Vatrenih u kontekstu Svjetskog prvenstva.

U Rusiju je putovao kao komentator britanske TV postaje ITV. Bilić je u Engleskoj obožavan kao opinion maker, velikim dijelom i zato što nije sklon frazama i uvijenim komentarima. Naprotiv, direkstan je, govori jezikom koji svih razumiju, laici i struka, a uza sve to zna se i te kako dobro našaliti. Svoju stručnu prepoznatljivost odlično je pokazivao i kao poseban komentator jedinog nam sportskog dnevnika, SN-a. Nakon svega, nazvali smo ga, s odmakom od finala, da nam prokomentira rusko „događanje Vatrenih”...

-Napisao sam puno toga, izrekao sam na TV-u još i više, ali ne mogu se umoriti ponavljajući: Hrvatska je bila fantastična! Razgalila je dušu svih nas u Hrvatskoj, ali je istodobno zadivila svijet, koji je većinom navijao upravo za Hrvatsku. Zbog svega što su pokazali skidam kapu igračima i izborniku Zlatku Daliću! Trebamo im biti zahvalni i ponosni do neba.“

Hrvatska je pokleknula tek u finalu, s Francuskom. Kako vam se danas čini taj rasplet?

-Isto kao i za vrijeme utakmice. Hrvatska je u toj utakmici bila veći dio bolji takmac finala. Mislim da nije subjektivno ustvrditi kako nismo zasluzili izgubiti utakmicu. Fatalno je po naše ambicije bilo tih desetak minuta drugog poluvremena, kada su Francuzi dva puta poentirali i praktično zatvorili utakmicu. Što ćete, na takvim razinama nogometa odmah vas bez skrupula kazne i za najmanji propust, dekoncentraciju...

Opće je mišljenje kako je Hrvatska bila bolja, ali je na kraju Francuska ta koja je postigla četiri pogotka i osvojila naslov?

Nije bilo baš ni sreće sa sučevom odlukom odnosno autogolom. To je prvi puta da je netko postigao autogol u povijesti finala? -Eto, to sam vam više puta govorio. Bez doze sreće ne možete se popeti na krov svijeta. Iako moramo biti iskreni pa kazati da nam je sreća u par navrata bila naklonjena na tom putu do finala.“

Ima brojnih mišljenja kako je Hrvatska upravo u finalu odigrala najbolju utakmicu prvenstva?

-Da je Zlatko Dalić odlično pripremio momčad za sraz s Francuzima, izabrao dobru taktku i način kako im se suprotstaviti, to je činjenica. No, po mojoj mišljenju nije to bilo naše najbolje izdanje u Rusiji, jer smo protiv Argentine igrali briljantno. Ono je bila naša najbolja predstava, u kojoj je sve štimalo kako treba, utakmica u kojom smo bili dominantni velikom suparniku kao rijetko kada.“

Je li vas što iznenadilo u finalu, poglavito u kontekstu Hrvatske?

-Moram priznati da nisam očekivao da će Hrvatska biti 80-ak minuta dominantna momčad. I nisam očekivao da ćemo u sredini terena, gdje su Francuzi fizički jako moćni, upravo mi biti dominantniji. Gledao sam, primjerice, tog sjajnog veznjaka Kantea, koji je uvjerljivo najveći otimač lopti, trči do iznemoglosti i diktira ritmove, a protiv hrvatske vezne linije imao je sto problema. Bio je praktično nemoćan, dobio je žuti karton i mislim da je Deschamps pokazao kako odlično čita utakmicu kada ga je izvukao sa terena. Ulazak N'Zonzia je doprinio većoj čvrstini francuske momčadi.“

VAR je donio puno dobrog....?

-Definitivno je donio boljatik za nogomet

Foto: Standard.co.uk

-To je pokazatelj po meni glavnog problema koji je Hrvatska imala u finalu. Naime, imali smo prevlast na sredini, diktirali ritam i inicijativu igre, ali smo u završnoj trećini terena bili jalovi. Francuzi su imali ukupno 7 do 8 završnica i postigli su četiri pogotka. Bili su cinični u realizaciji, nemilosrdno kažnjavali svaku našu grešku. Mi smo pak imali teškoća izboriti se za šansu i završni udarac, mislim da je to i presudilo...“

Činjenica je da su prva dva gola Francuzi dali iz ničega, slobodnjaka nakon nepostojećeg prekršaja i autogola, odnosno nakon kaznenog udarca za sporno igranje rukom Perišića?

-Slažem se, ali je činjenica da Hrvatska na ovom prvenstvu nije djelovala uvjerljivo na suparničke prekide igre. Jednostavno nismo bili sigurni, pravi. Suđenje je, po meni, bilo dobro, ali onaj kazneni udarac nije trebalo suditi. U finalima Svjetskih prvenstva kad postoji takva situacija onda moraš biti baš siguran da prevagne tako drastična odluka kakva je jedanaesterac. Nakon što smo stigli vodstvo Francuza onda nas je taj kazneni udarac jednostavno pokosio.“

VAR je donio puno dobrog....?

-Definitivno je donio boljatik za nogomet

Bili ste na Svjetskom prvenstvu od početka do kraja turnira. Imali ste prigodu objektivno procijeniti zašto su pokleknuli neki favoriti?

-U mojim navajama prije prvenstva video sam tri velika favorita. To su bili Brazilci, Francuzi i Španjolci. U Rusiji Brazilci nisu blistali, ali su po meni bili ponajbolja reprezentacija prvenstva. Mislim da im je nedostajalo malo sreće da nadvladaju krizne situacije i odu do kraja. Što se Španjolaca tiče, iskreno sam očekivao više. Tim prije što su u kvalifikacijama pokazivali da su se oporavili od pada koji je uslijedio nakon naslova prvaka osvojenog na EURO-u 2012. No, njihov je već veliki problem bila smjena izbornika Julena Lopetegua koji dan prije početka prvenstva. To je ipak veliki šok za reprezentaciju. Na terenu su pak djelovali sterilno, igrali u širinu, bez okomitosti, nekonkretno. Na kraju su ostali ti Francuzi koji zapravo imaju sve. Odlični igrači, fizička moć, zavidno tehničko-taktičko znanje, izražena brzina, individualne vrijednosti koje rješavaju utakmice kada momčad nije na visokoj razini. I bili su jako dobro vođeni.“

– zaključio je Slaven Bilić, podvlačeći da je Hrvatska u Rusiji napravila fantastične stvari te da su izbornik i igrači zasluzili sve počasti.

Foto: kuna.net

PONOS HRVATSKE – LUKA MODRIĆ

ZLATNA LOPTA IZRASLA NA TVRDOM KAMENU

Kada je Leo Messi bez pozdrava pobegao u svlačionicu, poslije utakmice u Nižnjem Novgorodu, većina je izvjestitelja zaključila: pobjeda protiv Argentine najveći je uspjeh Modrićeve generacije!

No, kako je Svjetsko prvenstvo odmicalo tako se prethodna rečenica neprestano ažurirala. I stigla do finala! Zajedno s "Modrićevom generacijom". Međutim na pobjedičkom postolju, ta od mnogih već otpisana generacija, zauzela je mjesto predviđeno za viceprvaka svijeta. S kolajnama i otrcanom frazetinom: "srebro zlatnog sjaja"!

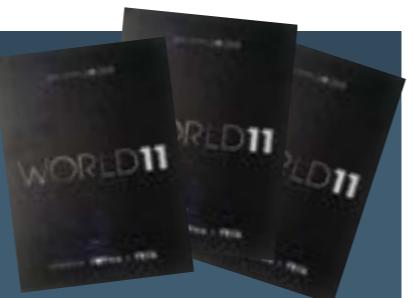
A onda i konačni šok: otpisanom je Modriću FIFA podarila "Zlatnu loptu"! Kao

impresivni krešendo jedne nevjerojatne životne priče. Samo nekoliko dana prije prizora na moskovskom stadionu Lužnici, na internetu se pojavio film o vrletima Velebita i vukovima kao glavnim protagonistima. Epizodnu ulogu u tom dokumentarcu imao je petogodišnji dječak koji je neustrašivo tjerao koze pred očnjacima gladnih vukova. Pastir Luka. A 28 godina kasnije, s Isusovih 33, Luka je prošao ovozemaljsku kalvariju i stigao – u raj. Doživio je stisak ruke Vladimira Putina i Emmanuela Macrona, majčinski zagrljav Kolinde Grabar-Kitarović i Zlatnu loptu, koju mu je osobno uručio predsjednik FIFA-e, Gianni Infantino.

Najbolji igrač Svjetskog prvenstva u

Rusiji pomalo je atipična nogometna zvijezda. Podalje od glamura i novinskih naslovница. Vjerovatno je stoga i prije Svjetskog prvenstva bio daleko iza Messija, Ronaldia, Neymara... i ostalih "najozbiljnijih kandidata" za prestižnu nagradu.

Stožerni igrač madridskog Reala, najboljeg kluba na svijetu i osvajač Zlatne lopti', zapravo je ispunio sve svoje dječačke snove i nogometne ciljeve. Poput izbornika Dalića i Luka Modrić je odgodio odgovor na pitanje u vezi s oproštajem od reprezentacije. Objektivno, nitko mu ne može zamjeriti ako ode nakon što je dosegao vrhunac karijere. Za njega u nogometu de facto više nema izazova!

elite", a nakon ovakve godine sigurni smo da tamo i zaslužuje ostati jer je to mjesto uistinu svojom igrom i zasluzio.

HUNS i FIFPro za WORLD 11 2018

Diljem svijeta započelo je glasanje igrača za najboljih 11 nogometaša svijeta, sada već svima poznati World 11. Nogometni sindikat u suradnji sa FIFPro-om i ove godine provodi glasanje među klubovima Prve i Druge HNL, kao što je to bio slučaj i zadnjih pet godina kada igrači imaju privilegiju odabrati po vlastitom izboru najboljih 11 među svojim suigračima.

Svečana dodjela nagrada FIFA THE BEST održat će se 24. rujna u Londonu, kada ćemo saznati tko su najboljih 11 za ovu godinu. Podsetimo da je među prošlogodišnjim dobitnicima bio i naš Luka Modrić pa ćemo neskromno reći da ove godine ne očekujemo ništa manje, tj. ništa drugačiju situaciju.

Prava je čast biti dijelom „nogometne

UZ TALENT I PUNO RADA NA TERENU, MENTALNI JE TRENING IZUZETNO VAŽAN

KAKO KONTROLIRATI EMOCIJE I U NAJTEŽIM IZAZOVIMA

Vjerljivo nije slučajnost da neki od najboljih nogometaša već godinama ulazu u svoju mentalnu pripremu, ne oslanjajući se na sreću i ne prepustajući stvari slučaju. Iako svi kažu da je važno biti mentalno pripremljen, rijetki se uistinu i pripremaju sustavno u tom segmentu.

Mnogi pričaju o njihovom talentu, ali rijetko se spominje kolika dodatna ulaganja imaju igrači poput Lovre Majera, Luke Capana, Karla Lulića, Stefana Simića, Nevena Đuraseka, Ivana Nevistića i mnogih drugih. Nakon brojnih sati na nogometnom terenu ovi momci dodatno rade na razvoju svojih mentalnih sposobnosti.

Ali što je to što zapravo rade?

Mentalni Trening se u njihovom slučaju bazira na razvoju perceptivnih sposobnosti,

emotivne kontrole i održavanju motivacije stabilnom te usmjerenom na zadatke koje zadaje trener. Kako bi njihov fokus bio bolji, nogometaši svakodnevno odraduju i vježbe mentalne simulacije, definiraju fokus točke i zadatke u svakom treningu. Istovremeno sportaši vode računa da na njihov fokus i izvedbu utječe i kontrola emocija odnosno pobuđenosti u ključnim trenucima u utakmici pa tako svakodnevno rade treninge disanja i meditacije.

No, psihološka priprema tu ne prestaje.

Unijeli smo i neke novitete u program kako bi naši nogometaši ostali dominantni i ispred svih.

U novije vrijeme Mentalni Trening Centar uveo je tehnologiju koja pomaže u razvoju perceptivnih sposobnosti, a dostupna je u svega nekoliko zemalja u Europi. Zbog tehnologije, jedan dio mentalnih treninga nogometaši rade

na biofeedback uređajima koji im daju povratnu informaciju o uspješnosti u upravljanju vlastitim intenzitetom i fokusom. U radu se koriste i neurofeedback uređaji pomoći kojih sportaši uče kako ući u zonu i u njoj duže ostati. Treninzi senzoričke odraduju se na Senaptec Sensory Stationu na kojem su dosad imali priliku trenirati samo vrhunski sportaši u SAD-u. Koristeći sve navedeno, naši nogometaši su brži, imaju bolju i točniju reakciju, bolji pregled terena, a kontrola emocija im je na zavidnom nivou, čak i za vrijeme najzahtjevnijih utakmica.

Na kraju priče, Mentalni Trening pomaže u održavanju angažmana na visokom nivou, čak i onda kad je posebno teško, u trenucima dugih priprema, za vrijeme ozljede, ali i pred kraj sezone kad se umor već osjetno nagomilao.

Kad objektivnije pogledamo ovo sve, iako je doza talenta bila poželjna za početak karijere, ono što neke sportaše čini posebnim su njihov izuzetan angažman i dodatna ulaganja u svakom trenutku trajanja njihove karijere. Ono što najbolje čini upravo takvima – najboljima, jest potraga za dodatnim prostorom za napredak, a Mentalni Trening služi upravo tome.

HUNS JE UZ POTPORU SPORTSKIH NOVOSTI ORGANIZIRAO ŠESTI TROFEJ NOGOMETIĆ, KOJI JE UNATOČ OPSTRUKCIJAMA IZ KUĆE NOGOMETA PROTEKAO U IZVANREDNOJ ATMOSFERI

VJERODOSTOJNOST IZBORA I RESPEKT NOGOMETIĆA

Podijeljenost u hrvatskom društvu razvidna je u svakom segmentu. Nažalost, i u nogometu. Razlučivanje na "naše" i "njihove" uočljiva je čak i u svečarskim prigodama, poput dodjele tradicionalne nagrade – Trofej Nogometić.

Na svečanoj večeri u hotelu Westin nisu se pojavili svi hrvatski reprezentativci iako su među laureatima bili njihovi suigrači iz nacionalne momčadi. Izostali su i dužnosnici HNS-a. Oni su svečanost u Westinu "bojkotirali" uz obrazloženje kako je HNS već nagradio najbolje.

I doista, tri dana ranije u Vukovaru, HNS je ustanovio manifestaciju "Dani hrvatskog nogometa" i po prvi puta proglašio najbolje nogometne aktere u devet kategorija. No, bitna je razlika što su na "Danimu hrvatskog nogometa" laureate birali neimenovani članovi žirija dočim su u "Trofeju Nogometić" najbolje odabrali "neposredni proizvođači", akteri Prve HNL. Najviše rangirani predstavnik HNS-a u Westinu bio je izbornik Zlatko Dalić. On je u novinarske mikrofone, bez uvijanja, konstatirao:

- Došao sam dati podršku Nogometnom sindikatu i nagradi Trofej Nogometić.

Među uzvanicima (koji su se odazvali na poziv) bili su i bivši hrvatski reprezentativci – Stipe Pletikosa, Igor Štimac, Igor Tudor, Tomo Šokota, Igor Bišćan, Ivan Jurić, Saša Bjelanović... Stigao je i vječiti Ćiro Blažević. U društву majke i brata, skupu je nazičo i aktualni reprezentativac Alžira, El Arabi

Hilal Soudani. Neupoznat s problemima organizatora i sretan što se napokon susreo face to face s Lukom Modrićem, Soudaniju osmijeh nije silazio s lica. Konačno, Alžirac je postao i laureatom u prestižnoj kategoriji – najbolji igrač Prve HNL. Posve zasluzeno. Uostalom, Soudani je svake godine otkako se pojавio na hrvatskim travnjacima bio u najužoj konkurenciji.

Ove sezone, jedan od najboljih stranaca u Dinamovoj povijesti, ostvario je sve ciljeve i snove. S klubom je osvojio dvostruku krunu, uz titulu prvog strijelca HNL-a (17 golova) i statuom za najboljeg igrača. Naposljetku je realizirao i željeni transfer. U 30. godini ispunio je životnu želju da se okuša u engleskom nogometu. Pa makar i u drugom razredu. Uz odštetu od 2,3 milijuna eura Dinamu, prešao je u engleski Nottingham Forest.

- Odlaskom na Otok ispunio sam svoj dječački san mada znam da mi nigdje neće biti tako lijepo kao u Hrvatskoj. Tko zna možda se jednog dana vratim... – govorio je Hilal Soudani dok je njegov brat kamerom nastojao uhvatiti svaki detalj svečanosti u hotelu Westin.

U trenerskoj konkurenciji niti ove godine dvojni nije bilo. Matjaž Kek ponovno je proglašen najboljim trenerom HNL-a. U posljednjih pet godina titulu mu je dvaput oteo samo Zoran Mamić. No, njega odavno više nema u Maksimiru. Nažalost, Kek niti ove godine nije došao osobno preuzeti nagradu Trofej Nogometić.

- Ne znam – uporno je Lovro Majer odgovarao na opetovani novinarski upit

– gdje ćeš nastaviti karijeru? Njegov je transfer u Dinamo bio poprilično izvjestan, ali u trenutku kada je drugu godinu zaredom proglašen najvećom nadom HNL-a, ugovor još nije bio potpisani.

A nakon što je prisegnuo u Maksimiru, Majer je priznao:

- Razgovarao sam s Lukom Modrićem i savjetovao mi je da odem u Dinamo! Majer tako nastavlja nisku talentiranih maksimirskih playmakera, koji su nakon Luke Modrića bili stožerni igrači "modrih", a ostvarili su i atraktivne transfere: Jorge Sammir (Getafe), Mateo Kovačić (Inter), Alen Halilović (Barcelona), Ante Čorić (Roma)...

Na nogometnoj gala večeri u zagrebačkom Westinu, emotivan je trenutak doživio i sudac Bruno Marić. Mada je pobijedio poprilično uvjerljivo, četvrti puta zaredom.

- Bila mi je ovo zadnja sezona u HNL-u i zaključio sam sudačku karijeru na najbolji način. Nema veće nagrade nego kada te najboljim proglaše oni kojima si sudio. No, možda će mojim odlaskom i neki navijači doći na svoje. Znam da sam izazivao nezadovoljstvo nekih aktera i navijača ponekom odlukom. Stoga se i ovom prilikom ispričavam svima koje sam naljutio, poput mog prijatelja, hajdukova Željka Vela – kazao je Marić obraćajući se voditelju programa u Westinu. Marićevu ispriku, Vela je popratio smješkom. Nije ju međutim želio komentirati...

HUNS kao organizator manifestacije Trofej Nogometić i Sportske novosti kao medijski pokrovitelj iste, prošle su godine

NAJBOLJI HRVATSKI NOGOMETIĆ - LUKA MODRIĆ

Nije bilo dvojbi. Madridski je Real osvojio Ligu prvaka, europski i španjolski Superkup te klupsko prvenstvo svijeta. Stožerni igrač "kraljevskog kluba" bio je kapetan hrvatske reprezentacije Luka Modrić. Stoga je i ishod glasovanja posve logičan.

Najveći kompliment Modriću udijelio je njegov nogometni uzor, Zvonimir Boban:

- Luka nije igrač odluke. On neće uzeti loptu i zabiti gol. Luka je igrač prevage. On će stvoriti situaciju da njegova momčad postigne gol – kazao je Boban.

NAJBOLJI HRVATSKI VRATAR - DANIJEL SUBAŠIĆ

U Francuskoj ligi, vratar Monaca Danijel Subašić nije obranio titulu najboljeg (za 2016.), no u domaćoj konkurenciji jest. Drugu godinu uzastopno "Suba" je dominatan u izboru za Trofej Nogometić.

Drugi je Lovre Kalinić (njegova alternacija u reprezentaciji). Hijerarhiju u nacionalnoj momčadi narušio je tek vratar Hajduka Karlo Letica, "preguravši se" ispred čuvara mreže zagrebačkog Dinama, Dominika Livakovića.

NAJBOLJI IGRAČ PRVE HNL - EL ARABI HILAL SOUDANI

Mnoge je iznenadila činjenica da Dinamov Alžirac do održavanja svečanosti u Westinu nikada nije dobio nagradu za najboljeg pojedinca HNL-a. U proteklih pet godina, koliko je Soudani živio u hrvatskom nogometu uvijek je netko bio ispred njega: jednom Sammir, pa Kramarić, onda dvaput Pjaca i naposljetku Andrijašević. No, budući da su svi pobrojani već odavno napustili hrvatsku nogometnu stvarnost, red je došao i na Soudanija. Njegove brojke ove sezone bile su uvjerljive.

ne zaostajemo za dečkima – konstatirala je Maja i zaradila spontani pljesak. Najbolju hrvatsku nogometnicu, novinari понекад tituliraju – "ženski Modrić".

Benjamin Franklin imao je osobujnu osobnost. Ostavio je traga u fizici, filozofiji, ekonomiji. Bio je državnikom, pisacem, izumiteljem. Amerikanci često citiraju njegovu misao: "Smrt i porez jedine su

dvije sigurne stvari u životu!"

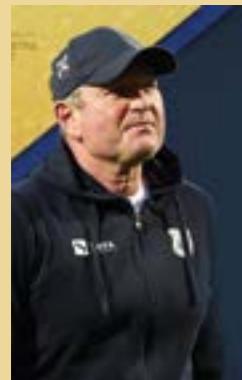
No, Franklinova bi se misao, kao parafraza, mogla koristiti i pri izboru najboljeg hrvatskog nogometnika. Naime, i šesti puta uzastopno Luki Modriću pripao je Trofej Nogometar u najprestižnijoj kategoriji.

- Velika mi je čast postati najboljim nogometničarjem i šestu godinu zaredom. Klupska je sezona bila duga i zahtjevna,

ali smo ju završili s trećom uzastopnom titulom Lige prvaka. Ponosan sam na povijesni rezultat Realu i činjenicu da sam i osobno sudjelovao u njemu. Naravno, volio bih sve to ponoviti s hrvatskom reprezentacijom – kazao je Luka Modrić na svečanosti u zagrebačkom hotelu Westin, 10. lipnja.

I ponovio je...

NAJBOLJI TRENER PRVE HNL - MATJAŽ KEK

S petogodišnjim stažom u NK Rijeka, Matjaž Kek najdugovjećniji je trener u Prvoj HNL. A prema mišljenju većine kolega, očigledno je i najbolji trener u HNL konkurenциji. Slovenskog trenera slijede Zoran Žekić (Osijek) i Samir Toplak (Inter).

Kek je sačuvao primat u HNL-u premda prošle sezone njegov klub nije ništa osvojio. Osim što je u proljetnom dijelu sezone Rijeka "sakupila" najviše bodova...

NAJBOLJI SUDAC PRVE HNL - BRUNO MARIĆ

Hrvatski će nogomet u novoj sezoni doživjeti dramatične promjene u sudačkom segmentu. Sa scene je otišao Bruno Marić, a dolazi – VAR. Marića su nogometničari hrvatskih prvoligaša četiri godine uzastopno proglašavali najboljim arbitrom HNL-a. I u oproštajnoj je sezoni dobio uvjerljivo najviše glasova, drugi je Splićanin Goran Gabrilo, a potom Igor Pajac iz Zeline.

"DOBRI DUH HRV. NOGOMETA" - DARKO RAIĆ-SUDAR

Trener Istre 1961 radio je u egzistencijalno dramatičnim uvjetima po pulsku klub. Uspio je momčad psihički reanimirati i nogometno definirati. Među zasluznicima što je Istra 1961 uspjela očuvati prvoligaški status Raić-Sudar je jamačno pri vrhu. "Dobri duh" je jedina nagrada koju dodjeljuje poseban žiri Sportskih novosti, ali neprijepono je stigla u prave ruke.

NAJBOLJI TRAVNJAK PRVE HNL - RUJEVICA

HNS je u stanci između dva prvenstva odlučio obnoviti pet prvoligaških terena. Dakle, u novoj će sezoni šest prvoligaša igrati na travnjacima, koji su po sastavu (kombinacija umjetne i prirodne trave) identični onom na Rujevici. Shodno, konstatiranoj činjenici i "traženju" najboljeg travnjaka u Prvoj HNL, postaje pomalo – nepotrebno.

dvije sigurne stvari u životu!"

No, Franklinova bi se misao, kao parafraza, mogla koristiti i pri izboru najboljeg hrvatskog nogometnika. Naime, i šesti puta uzastopno Luki Modriću pripao je Trofej Nogometar u najprestižnijoj kategoriji.

- Velika mi je čast postati najboljim nogometničarjem i šestu godinu zaredom. Klupska je sezona bila duga i zahtjevna,

ali smo ju završili s trećom uzastopnom titulom Lige prvaka. Ponosan sam na povijesni rezultat Realu i činjenicu da sam i osobno sudjelovao u njemu. Naravno, volio bih sve to ponoviti s hrvatskom reprezentacijom – kazao je Luka Modrić na svečanosti u zagrebačkom hotelu Westin, 10. lipnja.

I ponovio je...

NAJBOLJA NOGOMETNIČICA PRVE HNLZ - MAJA JOŠČAK

Ova je nagrada ustanovljena ove godine. Ženski nogomet svjetski je trend i FIFA dosta ulaže u promidžbu "nježnije varijante nogometne igre". Nažalost, ženski je nogomet u Hrvatskoj na marginama, uzalud nekolicini entuzijasta i nastojanjima nekih dužnosnika HNS-a (posebice Zorislava Srebića) da mu unaprijede status. Proglašavanjem Maje Joščak najboljom hrvatskom nogometnicom i HUNS je dao svoj obol promicanju ženskog nogometa.

NAJBOLJI MLADI IGRAČ PRVE HNL - LOVRO MAJER

Dvije godine uzastopno playmaker Lokomotive proglašen je najvećom nadom hrvatskog nogometa. U šestogodišnjoj tradiciji "Nogometara" to još nikome nije uspjelo. Poglavito što je status najboljeg stekao izvan "velike četvorke", ispred dvojice "dinamovaca", Danija Olma i Nikole Mora. Od nove sezone sva trojica spomenutih mlađih igrača dijelit će istu, maksimirsku svlačionicu.

NAJBOLJA MOMČAD PRVE HNL

Livaković – Juranović, Nižić, Benković, Sosa – Bradarić, Ademi – Soudani, Majer, Gavranović – Heber.
Izbor najbolje momčadi HNL-a logičan je i očekivan. Praktički, postojala je tek jedna dvojba: Livaković ili Letica? U konačnici, pobijedio je vratar Dinama za jedan glas. Možda i poradi činjenice što je Letica branio tek drugi dio sezone.

HUNS PREDVODI AKCIJU U KORIST KVALITETNIJE PREVENTIVE ZDRAVLJA NOGOMETARA

UZV ZA PREGLED SRCA DOSTUPAN SVIM AKTERIMA NOGOMETA

Ovom prilikom želimo vam skrenuti pozornost na iznimno važnu temu koja se tiče hrvatskog nogometa, a to su iznenadne srčane smrti sportaša, kojima smo sve češći svjedoci u posljednje vrijeme. Potaknuti upravo ovom nažalost poraznom statistikom, Nogometni sindikat je proveo anketu među igračima i u razgovoru s cijenjenim kardiolozima svjetskoga glasa te klupskim liječnicima 1. HNL, zaključili smo da je obvezni liječnički pregled sportaša nužno što hitnije učiniti detaljnijim.

Iz tog razloga, Nogometni sindikat je odlučio investirati u zdravlje i budućnost nogometara kupnjom UZV uređaja, a preventivni pregledi bit će dostupni svim igračima i ono što je najvažnije, bit će besplatni za sve igrače. Opsežna je to kampanja koja će započeti u rujnu ove godine i obuhvatit će cijelu Hrvatsku

Iznenadna srčana smrt u mlađih sportaša ima brojne uzroke, zbog kojih umiru prilikom opterećenja ili u stanju potpunog mirovanja, pritom ne znajući da imaju razvijen neki oblik poremećaja kardiovaskularnog sustava. Složit će se da je nogomet najmasovniji i najpopularniji sport svjetskih razmjera, ali i da su pred nogomet postavljeni sve veći i često nadljudski zahtjevi, a sve u korist rezultata i dinamične igre.

U drugim profesionalnim sportovima poput NBA lige, koju smo kontaktirali

svojim kanalima, detaljni pregledi igrača rade se na mjesecnoj bazi pa se tako ergometrija radi u sklopu treninga svakih mjesec dana, UZV srca i holter svakih 6 mjeseci, a tlak i puls se obavezno mijere prije svakog treninga i utakmice.

Iz tog razloga, Nogometni sindikat je odlučio investirati u zdravlje i budućnost nogometara kupnjom UZV uređaja, a preventivni pregledi bit će dostupni svim igračima i ono što je najvažnije, bit će besplatni za sve igrače. Opsežna je to kampanja koja će započeti u rujnu ove godine i obuhvatit će cijelu Hrvatsku

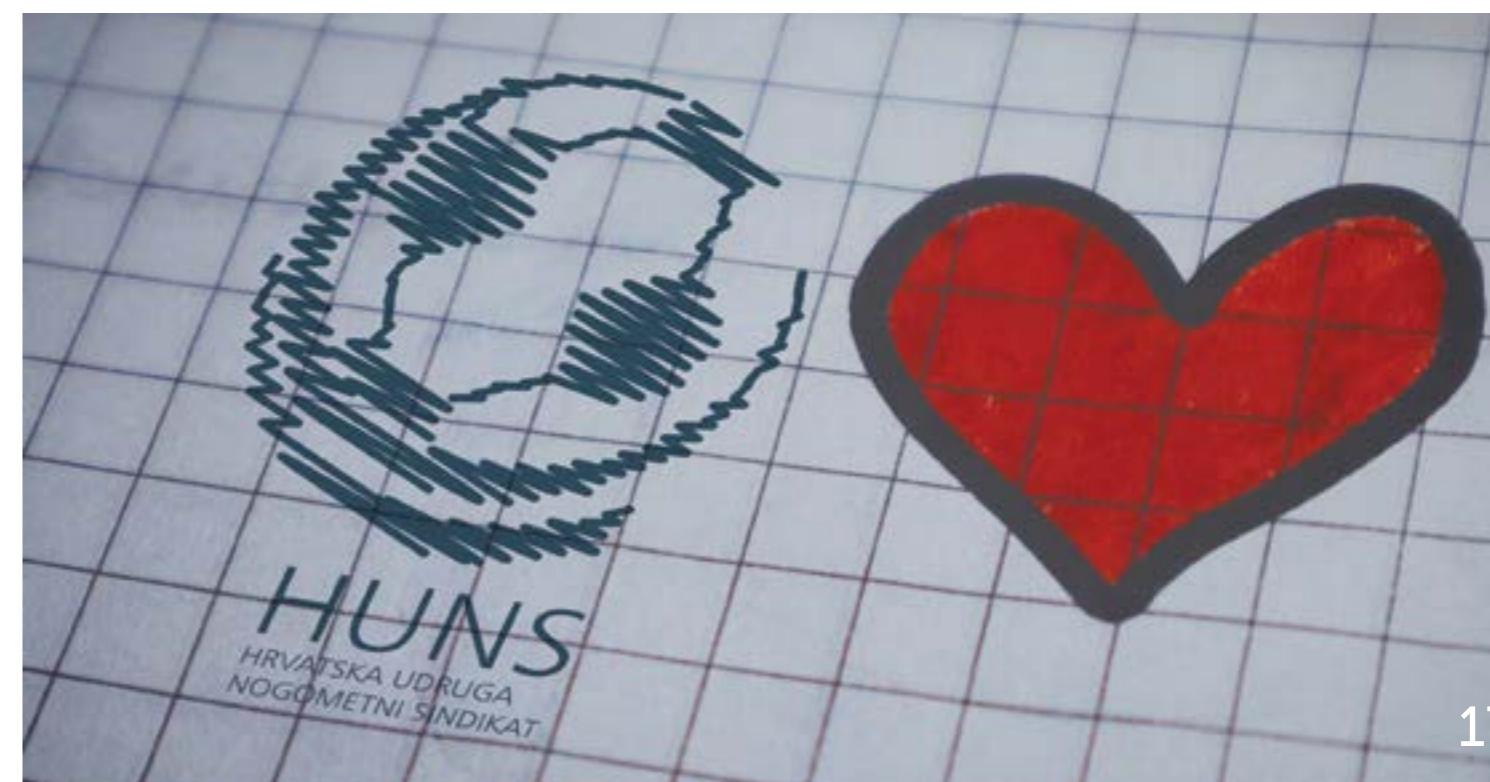
Pozvali smo i HNS da zajedničkim dijalogom učinimo sve da se izmjeni Pravilnik o obveznim liječničkim pregledima za sportaše čime bi UZV srca i ergometrija bili na listi obveznih pregleda. Također, nužno je da HNS propiše za sve razine natjecanja obvezu prisutnosti vozila hitne pomoći jer složit će se da je u ovakvim situacijama svaka minuta dragocjena i presudna za život igrača.

Našim sportašima dugujemo radost

mnogih postignuća kojima našu zemlju predstavljaju kao sportski fenomen i ne treba zanemariti ulogu sportaša kao veleposlanika koji svojim trudom, upornošću, radom i odricanjem osvajaju medalje i trofeje, jednako kao i sportaši iz mnogo većih i bogatijih zemalja.

Tomislav Marković, gimnastičar je, koji je do prije godinu dana osvajao medalje svjetskog sjaja pod hrvatskom zastavom, a sada je zbog posljedice srčanog udara, prepušten sebi i volji dobrih ljudi. Da je učinio UZV srca, mogao je prevenirati zatajanje srca. Sjetite se samo Ivana Turine, Alena Pamića, Antonija Jurjevića, Matea Vajagića, Ivana Domačinovića, Gorana Tunjića, Mate Čuljka i Brune Bobane. Nakon tolikih smrti mlađih sportaša, drastično moramo mijenjati stvari u nogometu, i to što prije.

Jasno nam je da nećemo sprječiti sve iznenadne smrti, ali smo sigurni da ćemo detaljnim i redovitim pregledima, utvrditi urođene srčane devijacije i tako smanjiti smrtnost igrača.

ODRAĐEN JE JOŠ JEDAN USPJEŠAN HUNS-ov KAMP
ZA IGRAČE BEZ UGOVORA

KLJUČNO VRAĆANJE SAMOPOUZDANJA

Kao što su ponekad čudni putevi Gospodnji, tako i karijere nogometnih profesionalaca koji put znaju krenuti – stranputicom. Za igrače koji nisu produžili ugovor s dosadašnjim klubom ili nisu pronašli novi, Hrvatska udruga „Nogometni sindikat“ i ove je godine organizirala kamp. Šesti po redu...

Ova hvalevrijedna akcija pokazala se lucidnom idejom za sve igrače bez ugovora. Do sada je pomogla mnogim igračima da održe natjecateljsku formu, a potom i pronađu novi angažman.

- Mi nismo menadžerska agencija i ne prodajemo igrače. Svrha kampa je da se igračima osigura trenažni proces kako bi ostali fizički konkurentni. Svakom igraču kampa Sindikat je osigurao smještaj (za igrače koji su izvan mjesta održavanja kampa), sportsku prehranu i opremu, uz nadzor stručnog stožera. Sve troškove kampa snosi isključivo Sindikat – ističe glavni tajnik HUNS-a, Mario Jurić.

Povijest kampa za nezbrinute igrače ponudio je kroz povijest zanimljive brojke i rezultate. Najbrojnije okupljanje nogometnih profesionalaca bez ugovora bilo je 2013. u premijernom izdanju kampa. Čak 21 igrač našao se u fokusu stručnog stožera, kojega je predvodio Ivica Landeka.

Akcija HUNS-a, pod pokroviteljstvom krovne organizacije FIFPro i Triglav osiguranja, najbolji je (gotovo senzacionalan) rezultat postigla u drugoj godini postojanja. Nakon održanog kampa u Zagrebu, reprezentacija HUNS-a nastupila je na međunarodnom turniru u Lyonu i stigla do finala. Epilog: čak 14-orka od sveukupno 16 igrača pronašla je novi angažman!

- Bilo bi idealno kad za organizacijom kampa ne bi postojala potreba, ali nažalost tome nije tako. Svrha je Sindikata da igračima pomogne premostiti to zahtjevno razdoblje profesionalne karijere. Treba naglasiti kako rezultat utakmica koje igrači odigraju u tom ciklusu nije primaran. Bitno nam je omogućiti kvalitetnu pripremu

igrača kako bi bili spremni za nove izazove u karijeri i kako bismo im vratili poljušljano samopouzdanje.

Ove godine kamp je održan tijekom Svjetskog prvenstva, od 19.-28. lipnja na terenu NK Kustošija u Zagrebu. Participiralo je 16 igrača i trojica vratara. Treninge „nezbrinutih igrača“ vodio je Ivica Landeka, s asistentima – Igorom Štokom i Alenom Šušnićem. O kondicijskoj pripremljenosti štićenika skrbili su treneri Domagoj Penava i Marko Kikić, a team manageri bili su Marija Bartolić i Sandro Šoronda.

Nakon održanih „priprema“ momčad HUNS-a odigrala je i dvije ogledne utakmice, protiv Gorice i Rudeša. U srazu s novoprdošlim članom Prve HNL, HUNS je poražen minimalno – 0:1. Rudeš je međutim deklasirao ad hoc posloženu momčad HUNS-a – 6:1.

No, kako je istaknuo Mario Jurić, za igrače bez ugovora, natjecateljski je aspekt kampa posve sekundaran. Onaj primarni, ostvaren je. Igrači su dosegli određenu razinu forme i samopouzdanja. A ponude će zasigurno doći...

U ovogodišnjem Kampu HUNS-a za igrače bez ugovora sudjelovali su:

Darijan Radelić Žarkov – vratar (Lokomotiva, Rudeš, Sesvete, Lučko – klubovi su za koje je nastupao)

Hrvoje Čubić – vratar (Primorac, Zavrč, Mostar, Zaventem, Imotski, Cibalia)

Fabjan Tomić – vratar (Hajduk, Rudeš, Vrapče, Junak, Hrvatski dragovoljac)

David Arap – vezni (Slaven Belupo)

Luka Milas – desni bočni (Sesvete)

Marko Muhar – vezni (Gorica)

Mateo Panadić – napadač (Vrapče, Schalke II, Assyriska, Aluminij)

Patrik Cetina – vezni (Sesvete)

Ivan Ljubičić – vezni (Sesvete, HAŠK, Zagreb, Rudeš, Špansko)

Mate Gale – napadač (Hrvatski dragovoljac)

Matej Jazvić – vezni (Zagreb, Špansko)

Duje Mrdeša – vezni (Rijeka II, Bedem, Cibalia)

Ivor Weitzer – ofenzivni vezni (Zadar, Lučko, Panelefsiniacos, Vlaznia, Bukhara, Sloboda Tuzla)

Filip Petanjek – stoper (Gorica, Zavrč, Hrvatski dragovoljac, Grieskirchen, Klagenfurt, Sesvete)

Ivan Bubalo – napadač (Zrinski, Neretvanac, Dugopolje, Fram Reykjavík, Novigrad)

Luka Perić – stoper (Žalgiris, Östersunds, Gorica, RFS, Jenava, Wildon)

Josip Fuček – napadač (Zavrč, Krka, Vikungur, Poli Timisoara, Kapfenberg)

Mario Cetina – stoper (Hrvatski dragovoljac, Lučko, Hajduk II)

SAVJETI NOGOMETĀSIMA

ZBOG ČEGA BI BILO MUDRO IMATI NEZAVISNOG SAVJETNIKA ZA OSOBNE FINANCIJE?

U razvijenim zemljama svijeta građani koriste usluge osobnog financijskog savjetnika na jednak način kao i usluge liječnika ili odvjetnika. Svjesni su važnosti planiranja osobnih financija i moći kontrole nad osobnim protokom novca te stoga i koriste usluge stručnog financijskog savjetnika.

„Najbolji način da predvidite svoju bolju i sigurniju financijsku budućnost je da ju kreirate uz pomoć nezavisnog savjetnika za osobne financije.“ - Bojan Kovačević

Što je posao nezavisnog savjetnika za osobne financije?

Nezavisni savjetnik za osobne financije u radu s klijentima polazi od njihovih želja, ciljeva, potreba i mogućnosti. Zatim analizira klijentovu financijsku situaciju te mu pomaže poboljšati istu. Njegov je posao i praćenje kompletног financijskog tržista (banaka, osiguravajućih društava, leasing kuća, mirovinskih fondova, zdravstvene zaštite, itd.) kako bi mogao

dati klijentu financijski savjet, nezavisno. Zatim savjetuje klijenta individualno, odgovorno i stručno. Klijenti imaju i mogućnost tzv. „financijskog servisa“, tj. kada se promijene financijski tržišni uvjeti, on će ih o tome pravovremeno obavijestiti, radi ostvarivanja ušteda.

Kada bismo trebali uzeti usluge nezavisnog savjetnika za osobne financije?

Ako želimo održati ili unaprijediti svoju financijsku dobrobit, bilo da se radi o pozitivnoj ili negativnoj bilanci osobnih financija, bilo bi mudro uzeti usluge nezavisnog savjetnika za osobne financije. Ne postoji pravo ili krivo vrijeme.

Zbog čega bi bilo mudro imati svog nezavisnog savjetnika za osobne financije?

Nezavisni savjetnik za osobne financije dobro je povezan (nezavisno) s financijskim institucijama i dobro je informiran, posjeduje stručna znanja i vještine zbog kojih ima financijsku

Bojan Kovačević
Nezavisni savjetnik za osobne financije
Mob: 091/160 90 90
E-mail: bojan.kovacevic@consultant.com

sposobnost te može pomoći klijentu u donošenju mudrih financijskih odluka. Financijsko tržište je sve složenije pa je dobro znati da na njemu nismo sami i da uz stručnu financijsku pomoć možemo mirnije spavati.

Tko sve može koristiti usluge nezavisnog savjetnika za osobne financije?

Svaka osoba koja ima prihode i rashode može koristiti naše usluge.

POVEZNICE HNL-a S RUSKIM SREBROM U OČEKIVANJU NOVE KLUPSKE SEZONE

JESEN SA BRŽIM NOGOMETOM

Nema sumnje, nogometnu 2018. obilježit će nastup hrvatske reprezentacije na Svjetskom prvenstvu. HNL je u tom kontekstu pomalo irelevantna tema. Uostalom, među 20 igrača koliko ih je izbornik Zlatko Dalić unovačio za odlazak na "ruski front" samo je jedan bio iz domicilne lige: nogometni Rijeke, Filip Bradarić. A kao treći vratar u roster je uvršten i "dinamovac" Dominik Livaković.

Bradarić je na Svjetskom prvenstvu u Rusiji odigrao posljednjih 25 minuta u susretu protiv Islanda, zamjenivši Luku Modrića. Simbolična zastupljenost igrača iz nacionalne lige nije Dalićeva ekskluzivnost. Već smo na nekoliko natjecanja svjedočili sličnim situacijama. Po jednog igrača iz HNL-a (ne računajući vratare) vodili su i Mirko Jozić na Svjetsko prvenstvo u Japan i Južnu Koreju (Ivica Olić), Otto Barić na Euro u Portugal (Mato Neretljak) te Niko Kovač na Mundial u Brazil (Marcelo Brozović). Od navedenih igrača bez nastupa je ostao jedino Neretljak.

Iako su igrači hrvatskih klubova u minornom postotku sudjelovali u velikom uspjehu, Dinamo, Rijeka i Hajduk svejedno će uprihoditi određena sredstva od FIFA-e. Kao što je poznato, Svjetska nogometna federacija plaća premije klubovima čiji su igrači participirali na Svjetskom prvenstvu. Obuhvaćeni su svi klubovi koji su igrače s natjecanja u Rusiji, imali pod ugovorom u posljednje dvije godine. Za ovaj Mundial, FIFA je odvojila čak 178 milijuna eura u tu svrhu (u Brazilu je fond za obeštećenje klubovima iznosio 59 milijuna, a u Južnoj Africi svega 34 milijuna).

Uključujući pripreme i vrijeme provedeno u turniru (maksimalno 48 dana) FIFA će

klubovima za svakog igrača isplatiti 7.180 eura po danu.

Dinamo i Rijeka dobit će tako puni iznos (344.640 eura) za Dominika Livakovića, odnosno Filipa Bradarića, budući da su obojica posljednje dvije sezone proveli u spomenutim klubovima. No, oko švicarskog reprezentativca Marija Gavranovića situacija je ponešto zamršenija. Za njega će Dinamo i Rijeka dobiti umanjenu naknadu (40 dnevnika, koliko se Švicarska zadрžala u natjecanju), ali će veći iznos FIFA proslijediti Rječanima budući da je duže razdoblje (u protekle dvije sezone) Švicarski reprezentativac proveo na Rijevici.

Svoje bivše klubove imali bi razveseliti i hrvatski reprezentativci Lovre Kalinić i Josip Pivarić. Kalinić je prešao iz Hajduka u belgijski Gent u siječnju 2017., dočim je Pivarić napustio zagrebački Dinamo u kolovozu iste godine. Aproksimativno, Hajduk bi za Kalinića trebao dobiti oko 85.000 eura, Dinamo za Pivarića dvostruko više.

Kao što je iz navedenog razvidno, najveću naknadu FIFA-e dobit će GNK Dinamo. U Maksimiru očekuju da će sveukupno zaprimiti oko 600.000 eura. Za hrvatske prilike, to je značajna "dotacija".

Budući da je fokus svekolike nogometne javnosti bio usmjeren na zbivanja svjetskog turnira u Rusiji, medijski je gotovo nezapaženo prošao interes novinara za "fenomen Dinamo". Uoči finalne utakmice u Moskvi, između Francuske i Hrvatske, Maksimir su opsjedali brojni novinari. Čak 30-ak TV kuća poslalo je svoje ljude da naprave priču iz Zagreba.

Dinamo je, naime, postao apsolutni svjetski rekorder po broju igrača iz vlastite

nogometne škole u finalnoj utakmici Svjetskog prvenstva.

Luka Modrić, Dejan Lovren, Šime Vrsaljko, Mateo Kovačić, Vedran Čorluka, Milan Badelj, Andrej Kramarić, Josip Pivarić, Marko Pjaca i Tin Jedvaj, deseterica su igrača koji udovoljavaju FIFA-inom "home-grown player" kriteriju. Svi su pobrojani nogometari i formativnoj dobi od 15. do 21. godine barem tri godine proveli u maksimirskom klubu te ih FIFA smatra igračima koji su "ponikli u Dinamovoj nogometnoj školi"!

Zanimljivo, još su četvorica aktualnih hrvatskih reprezentativaca (Mario Mandžukić, Marcelo Brozović, Domagoj Vida i Dominik Livaković) značajan dio karijere ostvarili u Maksimiru, ali ne udovoljavaju spomenutom FIFA-inom kriteriju.

Prije Dinama, klubovi s najviše igrača iz svoje škole u finalu Svjetskog prvenstva bili su Ajax i Barcelona (na Mundiju 2010. u Južnoj Africi), po osam.

Danas je profanirajuće, neki drže i bogohulno, spominjati Zdravka Mamića, bjegunca od hrvatskog pravosuda, u kontekstu uspjeha reprezentacije. Međutim, ako je do (nepravomoćne) presude Županijskog suda u Osijeku, kojom je osuđen na 6,5 godina zatvora, Zdravko Mamić imao status "gospodara hrvatskog nogometa", onda je nekakvom analogijom projicirao i bitan utjecaj na zbivanja u nacionalnoj momčadi.

Uostalom, većina od 14-orice gore navedenih reprezentativaca vjerojatno bi imala drugačiji nogometni put da im se u život nije umiješao danas "zaboravljeni" Zdravko Mamić.

Možda će nekome izgledati nebulozno, ali FIFA-in počast Dinamovoj školi neformalno je priznanje Zdravku Mamiću, kao čovjeku koji je ustrojio i organizirao maksimirski klub kakav danas jest.

No, Dinamov je "gazda", trenutačno "na službenom putu". Pravni eksperti smatraju kako se neće tako skoro vratiti. Objektivno je za očekivati kako će duh njegovog ukazanja u Dinamovim odajama biti sve bljedi. Stoga je razumno zaključiti da maksimirski klub započinje neizvjesnu povijesnu epohu bez Zdravka Mamića. Što može i kako će Dinamo izgledati u novoj sezoni (poglavitno na europskom putu)? To je pitanje na koje ovoga trenutka ne zna odgovor nijedna vraćara niti neki Nostradamus modernog doba. Činjenično je stanje: Dinamo je uoči novog prvenstvenog natjecanja angažirao desetericu igrača (Majer, Oršić, Šunjić, Leovac, Menalo, Dilaver, Kadzior, Moharrami, Theophile-Catherine, Knežević), a trojicu transferirao (Sosa, Čorić, Soudani). Poglavitno će biti intrigantno vidjeti Dinamovu momčad, odnosno igru bez Alžirca Soudanija. "Mr. Derby" obilježio je igru "modrih" u proteklih pet sezona. Trener Nenad Bjelica ima međutim na dispoziciji čak 33 igrača (treba mu 26 do 27) te još 43 u drugoj momčadi. Valjda će naći alternaciju za Soudaniju...

Glede finansijske stabilnosti, Dinamo će i nadalje biti "dominantna figura" HNL-a. Ako je netko i posumnjava u finansijski aspekt makimirske supremacije, jedan je detalj poprilično indikativno sugerirao "stanje stvari". Dinamovi čelnici gлатко su odbili ponudu francuskog Lillea za Arijana Ademija. Iznos od 3,8 milijuna eura za većinu hrvatskih prvoligaša iznosi trećinu

ili polovinu godišnjeg budžeta. Dinamo je de facto jedini hrvatski klub koji si može priuštiti ravnodušnost pri dobivanju ovakve ponude. Ostali od prodaje igrača preživljavaju i uglavnom prihvataju prva očitovanja potencijalnih kupaca.

Bradarić i Livaković bili su jedini ambasadori HNL-a u Rusiji. Velika je međutim vjerojatnost da će nova sezona HNL-a započeti bez njih. Rijeka od prodaje svog najboljeg igrača očekuje 6-8 milijuna eura (interes su pokazali Cagliari, Lokomotiv Moskva i Sporting Lisabon), a Dinamo na vratarskim pozicijama već "uigrava" Zagorča, Šempera i Horkaša (za Livakovića su zainteresirani Beškić i neki talijanski klubovi).

Za razliku od Dinama, Rijeka ulazi u novu sezonu s prošlosezonским kadrovskim potencijalom. Baš kao i Osijek. Izvjesne migracije (ali ne pretjerano brojne) zabilježene su na Poljudu. Također i u Slaven Belupo, odnosno Lokomotivi i Interu. Dojam je kako uoči početka novog ciklusa većina klubova drži pozicije iz prethodnog.

Poprilična su enigma – Gorica, Istra 1961 i Rudeš. U intermezzu između dva natjecanja, po prvi puta u povijesti HNL-a, ostvaren je jedan sponzorski, odnosno partnerski transfer. Tvrta Baskonia Alaves Grupo (drži u vlasništvu nogometne Deportivo Alavesa i košarkaše Baskonije) potpisala je prošle godine ugovor o partnerstvu s Rudešom. Isti je međutim raskinut. No, spomenuta je grupacija ostala u hrvatskom nogometu, ali je s kapitalom (samo u prvoj sezoni – pet milijuna eura) ušla u vlasničku strukturu Istre 1961. Baski su nekolicinu igrača iz Rudeša prebacili

u Pulu, no s kakvim će momčadima spomenuti klubovi zakoračiti u novu sezonu posvemašnja je nepoznаница. Baš kao i dosezi novog prvoligaša – Gorice.

Sveukupno bismo iduće sezone u HNL-u trebali gledati – brži nogomet. Hrvatski će prvoligaši slijediti svjetski trend brzih podloga (mješavina prave i umjetne trave). Šukerova predizborna obećanja o obnovi travnjaka, ušla su – u postupak. Doduše, od šest previđenih novih terena samo su dva zgotovljena u roku (do početka prvenstva): u Maksimiru i Puli. Povjerenik natjecanja Josip Brezni već je značajno preinacio redoslijed domaćinstava na početku sezone. Naime, stadion u Koprivnici bit će u funkciji od četvrtog kola, zaprešići od petog, a onaj u Kranjčevićevoj tek od sedmog (Rudeš stoga mijenja domaćinstvo, a Lokomotiva će se privremeno udomiti u Maksimiru).

Zbog svih (ne)predviđenih situacija, Dinamo će prva četiri kola biti domaćinom, a onda u petom gostuje – u Maksimiru. Naime, Lokomotiva je, službeno, domaćin Dinamu. Tek u sedmom kolu Dinamo napušta Zagreb. Ali, igra u zagrebačkoj županiji – s Goricom.

I Rijeka prvi puta gostuje tek u 6. kolu (u Maksimiru). No, Brezni inzistira na strpljenju i uzajamnoj solidarnosti jer će uskoro "svi prvoligaši imati bolje i regularnije uvjete za natjecanje".

Ali, tu nije kraj novitetima u HNL-u i zalaganju za regularnije uvjete. Od iduće sezone HNS uvodi VAR (Video Assistant Referee) tehnologiju. Prvotno će biti korišten samo u derbijima, a od proljetnog nastavka natjecanja VAR će "pokrivati" sve utakmice HNL-a!

PODSJETILI SMO SE NA NAJBOLNIJE, ALI I NAJSRETNije DANE NAŠIH KARIJERA

Kad čovjek pogleda Darija Šimića imate dojam da je u pitanju još aktivan igrač. Bez mrvice masnog tkiva, a kamoli viška kilograma, predsjednik HUNS-a i dalje koristi svaku priliku da bude aktivan na terenu.

-Nekad mi se čini da igran kao da sam još u karijeri – našao se prošlih dana kada smo sumirali dojmove ruske super uspješne avanture Hrvatske.

-Bilo je nezaboravno i presretan sam zbog cijele Hrvatske što nam se dogodila srebrna medalja. Bio sam u Rusiji kako u ranoj fazi, u sklopu FIFA projekta Legends, tako i u završnici. Uživao sam u spektakularnim utakmicama, sjajnoj organizaciji i fenomenalnoj atmosferi koja je vladala na stadionima i u gradovima domaćina. Upravo senzacionalno."

Vidjeli smo vas u ložama pored Giannija Infantina, Aleksandra Čeferina...?

-Bio sam tamo u društvu Zvone Bobana, koji je odlučno pridonio da se u tim probranim društвima nogometa osjećamo dobrodošli. Surađujem sa svim tim ljudima od prije, ali eto, u Rusiji sam naprsto uživao u tome koliko je Boban cijenjen, poštivan od svih i zapravo jedan od ključnih ljudi da je Rusija 2018 protekla tako trijumfalno. Svi ti kontakti su mi veliko iskustvo."

Znamo da ste bili na određenim ezigibicijskim utakmicama u Armeniji, ali i da ste neposredno prije SP-a nastupili u Francuskoj na godišnjici njihova prvog naslova prvaka svijeta?

-Da, pozvani smo bili Slaven Bilić, Mario Stanić i ja, u sklopu selekcije svijeta

koja je bila suparnik zlatnoj generaciji Francuske iz 98'. Na desetoj godišnjici, sjećam se, bili su tamo Davor Šuker i Zvone Boban. Francuzima smo dio tog zlatnog im okvira, jer smo imali onu polufinalnu šokantnu utakmicu. Njima je to bio klik sreće, nama krik boli za sva vremena. No, Francuska 98. je ukupno gledano najsretnije razdoblje moje reprezentativne karijere, nešto što ostaje trajno urezano u memoriju kao posebno od posebnog. Družili smo se sa Zidaneom i cijelom tom generacijom na večeri dan prije i bilo je stvarno ugodno i dojmljivo."

Lijepa je to čast kad vas zovu, ali ostaje gorčina u ustima što takvih događanja nema kod nas?

-Ah, to je neka druga tema."

HUNS na SCool Fest 2018.

U razdoblju od 23. do 25. svibnja u Zagrebu je održana sportska konferencija, a u organizaciji Zagrebačkog sveučilišnog športskog saveza i Studentskog zbora Sveučilišta u Zagrebu. Riječ je naime o dobro poznatom tzv. festivalu sporta u sklopu najvećeg studentskog događanja u centru Zagreba. SCool Festa.

Uz razne sportske discipline, na konferenciji je bilo riječi o brojnim temama koje se tiču vrhunskog sporta u Hrvatskoj, preventivnim pregledima i panel raspravama različitih sudionika iz svijeta sporta. Tako je ispred Hrvatske udruge „Nogometni sindikat“ panelist bio glavni tajnik Mario Jurić, koji je u društvu vrhunskih sportaša: Valenta Sinkovića, Josipa Sesara i Dubravka Šimenca, govorio na temu: Put do uspjeha.

GENERALNA SKUPŠTINA EUROPSKE DIVIZIJE FIFPRO

ZDRAVLJE I DOBROBIT IGRAČA MORAJU BITI NAŠ PRIORITY

U svibnju je održana dvodnevna Generalna skupština (Europska divizija) u Novom Sadu, a između brojnih važnih tema o kojima se raspravljalo, glavne su bili prijedlozi o promjeni Međunarodnog kalendara utakmica i sustavu transfera igrača. Ispred hrvatskog sindikata Skupštini su nazočili predsjednik Dario Šimić i glavni tajnik Mario Jurić. Bitno je naglasiti da su sve europske članice FIFPro-a aktivno razmatrale sve načine na koje će pomoći igračima da se što bolje pripreme za tzv. drugu karijeru i kako im omogućiti siguran način kojim bi prijavili pristup i/ili pokušaj namještanja utakmica.

FIFPro nije slučajno odabrao Srbiju kao mjesto održavanja Generalne skupštine. Nogometni sindikat Nezavisnost u Srbiji radi u uistinu možemo kazati izazovnim

uvjetima, a koji podrazumijevaju da u prosjeku godišnje igrači podnesu pedesetak žalbi koje su isključivo vezane za neisplatu njihovih primanja od strane klubova.

Tijekom Skupštine, FIFPro-ove članice, nogometni sindikati razmatrali su FIFA-ine planove vezane za nove turnire za klubove i reprezentacije te načine na koji bi takav promijenjen raspored mogao utjecati na igru profesionalnih nogometnika u različitim europskim zemljama. FIFPro je stoga u pregovorima s FIFA-om, ligama i klupskim organizacijama kada je riječ je predloženim turnirima. Također, anketirano je više od 600 nogometnika i reprezentativaca koji su iznijeli svoje stavove o trenutnom FIFA-

inom kalendaru utakmica, a FIFPro istovremeno proučava i znanstvene dokaze o količini vremena koje igrači trebaju između utakmica.

Predstavljenje i projekt pod nazivom "Mind the Gap", a koji financira Europska unija na čelu s FIFPro-om. Projekt bi trebao što bolje pripremiti i osposobiti igrače za prijelazno razdoblje između završetka profesionalne karijere i započinjanja tzv. druge karijere.

"Naši članovi zaslužuju biti zastupljeni na najvišoj razini, a mi ćemo nastaviti činiti sve što možemo kako bismo poboljšali njihove uvjete za igranje, rad i život kao nogometnika", zaključio je Jonas Baer-Hoffmann, novoizabrani glavni tajnik FIFPro europske divizije.

MAJINA UPORNOST I SAMOPOUZDANJE, KAO LUKINA...

Maja Joščak rođena je u Doljanima, malom mjestu kraj Daruvara. Nogomet je počela igrati u svojoj devetoj godini života, trenutno je igračica ŽNK Osijek i hrvatska reprezentativka od svoje petnaeste godine te uvijek ističe da je jednostavno cijeli svoj život zaljubljena u nogomet.

Što je posebno obilježilo tvoju igračku karijeru?

Moju karijeru je definitivno usmjerio prelazak iz Dinama u Osijek, davne 2007. godine. Imala sam težak karakter u pubertetu, zbog kojeg je trpjela nogometna karijera, ali se Bogu hvala, brzo formirao i napravio me osobom kakva jesam danas.

Koji su tvoji motivi u igranju?

Najveća motivacija su mi roditelji. Odmalena su me učili da život nije već napisana knjiga, nego da svaki list pišem sama. Naravno da ima dana kada jednostavno zapneš, sve oko tebe bude naopako, ali takve situacije te određuju kao osobu. Ili si pobednik i nađeš rješenje, ili si gubitnik i nađeš izliku.

A uzori?

Nemam neke posebne uzore, ali kad bih moralu izdvojiti sportaš koji me apsolutno fascinira, rekla bih Roger Federer!!

Što za tebe znači nastupati za hrvatsku reprezentaciju, igrati pod hrvatskom zastavom?

Sigurna sam da je svakoj curi koja igra nogomet, san zaigrati za reprezentaciju pa tako i meni. Dugo sam već članica A selekcije, ali osjećaj kad krene himna je isti i danas, kao i kad sam nastupila prvi put. To je nešto što se ne može opisati riječima nego se jednostavno treba proživjeti!

Zovu te ženski Luka Modrić. Imponira li ti to ili ...?

Iskreno, ne volim takva tepanja jer sam ja Maja i htjela bih tako i ostati. Luka je po meni najbolji hrvatski nogometar u povijesti, a samim time ne mogu u istu rečenicu s njim, kao i nitko drugi.

Možeš li živjeti od svoje igre?

Pa evo iskreno, ja živim samo od nogometa, nisu to sad nekakvi novci za raskošan život, ali dovoljno da mogu normalno funkcionirati.

1. HNLŽ profesionalna ili amaterska liga?

Hrvatska ženska nogometna liga je po meni čisti amaterizam. Da bi se to dovelo na viši nivo, potrebna su ulaganja sponzora, a time dobivamo rasterećenost cura koje rade, da se posvete samo treningu. Jer igrati nogomet i paralelno raditi ili ići na fakultet je vrlo teško pa smatram kako je liga zapravo odraz cjelokupnog stanja u državi.

Nogometne uspjehe koje bi izdvojila?

Najdraži uspjesi su mi zapravo nedavno osvojeni malonogometni turnir Kutije šibica koji se prvi puta formirao za žene pa je samim time bio i povijesni. Nakon toga, osvajanje toliko želenog Međunarodnog turnira Agram, prolazak grupne faze Lige prvaka 2011. i 2014. godine.

Često se može čuti da djevojke odustaju od nogometne jer ne mogu mijenjati aktualno stanje u ženskom nogometu i posvećuju se drugoj karijeri. Na čemu bi nogometnice trebale poraditi i/ili ustrajati kako bi se othrvale problemima i dječjim bolestima ženskog nogomet?

Ne mogu govoriti za druge, znam koliko mi kao dugogodišnje prvakinje imamo problema sa predrasudama i nekim normalnim uvjetima za rad pa vjerujem kako je u drugim sredinama čak i teže nego što je to nama. Ali ono što mogu poručiti jest da ako nešto dovoljno voliš,

nitko ti tu ljubav ne može oduzeti. Za mene je teren jedino mjesto na svijetu na kojem nije bitno jesu li bogat ili siromašan, koje si rase, vjeroispovijesti ili nešto treće. Na njemu bi trebala biti sretna jer je to ono što si izabrala, a kada poželiš odustati podsjetiš se zašto si započela.

Planovi za budućnost?

Uh, iskreno ne znam što će sutra jesti, a kamoli gdje će biti za pet godina. Voljela bih završiti trenersku školu koju sam već započela, ali trebam SAMO položiti ispite da budem vlasnik B licence. Voljela bih ono što su mene naučili i ono što znam prenijeti na nadolazeće generacije te im time olakšati nogometni put.

Imaš li kakav ritual prije utakmice i izlaska na teren?

Nemam rituale, ali sam primjetila da svaki put prvo zavežem desnu pa onda lijevu kopačku. Mislim da je to ipak slučajnost jer nisam praznovjerna (smijeh).

Što nakon nogomet?

Voljela bih jednog dana završiti Kineziološki fakultet, ali evo hvatam već par godina zalet za taj poduhvat. Nadam se da će jednog dana voditi neku momčad, odnosno ženčad (ovo bi se trebalo uvesti u hrvatske rječnike), jer bih voljela i dalje ostati u nogometu i kao što sam rekla, svoje znanje, neke zamisli i preinake uvesti u nogomet.

Dobitnica si Trofeja Nogomet

Što ti znači ta nagrada ako znamo da su te birale druge igračice?

Pa evo, ovim putem želim se zahvaliti svima koji su glasali za mene, mojim suigračicama bez kojih ova nagrada ne bi bila moguća te mojim roditeljima koji su me svakodnevno podržavali i zbog kojih sam danas osoba kakva jesam. Mišljenja sam kako je ove godine dosta drugih cura također zasluzilo tu nagradu. Ja sam bila ozlijedena prvi dio sezone te bi

bilo apsolutno zaslужeno da je netko drugi primio tu nagradu umjesto mene

Trenutno ste na pripremama. Često se čuje da ŽNK Osijek nema konkurenčiju, kakvu sezonus predviđaš sebi i klubu?
Da, trenutno se pripremamo za grupnu fazu natjecanja Lige prvaka. Nadamo se prolasku jer stvarno naporno radimo i svi ćemo sigurno dati sve od sebe kako bismo to i ostvarili.

Imali smo konkurenčiju prethodne sezone sa ŽNK Split, koja će nadam se, zadržati taj status i sljedeće sezone. Koliko god volimo biti prvi, želimo imati utakmice u kojima nećemo znati ishod unaprijed. Zato mi je izuzetno draga što je netko napokon odlučio pomrsiti nam račune, ali to ne znači da ćemo mi to i prihvati. Nama je to samo poticaj da radimo bolje i da nastojimo ostaviti pehar gdje smo navikli da i pripada.

ŽNK SPLIT – POBJEDNIK ŽENSKOG KUPA

VELIKI NAPREDAK UZ TRENERA KREŠU JAKLINA

Iako je prošlo skoro mjesec dana od osvajanja Kupa dojmovi se još nisu slegli jer još ima ljudi koji zovu i čestitaju nam na ovom velikom uspjehu.

Kao što je poznato ovo je prvi trofej u povijesti kluba i ujedno najveći uspjeh kluba. Ne samo da je veliki uspjeh za naš klub, već i za naš grad i cijelu Dalmaciju. Želja svih u klubu je nastaviti s radom kao i u posljednjih nekoliko mjeseci jer se to pokazalo uspješnim. Prvi put nakon dosta godina imali smo neizvjesnu završnicu prvenstva i Kupa.

Cilj kluba u sljedećoj sezoni mora biti osvajanje trofeja i trebamo napraviti sve što je u našoj moći da u najmanju ruku ponovimo ovosezonski uspjeh.

Što se samog finala tiče, presretni smo što smo osvojili Kup jer smo na taj način ostvarili svoj cilj, a to je osvajanje trofeja. Nije nam bilo lako, kroz ovu polusezonu imali smo svojih problema kao i svaka

ekipa, ali smo zajedništvo i radom rješili ih, što smo i pokazali kada smo dobili Osijek 4-1 u četvrtfinalu što je bio prvi poraz Osijeka nakon dugo godina. Finale Kupa u Otočcu igralo se u jako nezgodnom terminu za nas jer nam je čak 6 naših igračica samo dva dana prije bilo sa reprezentacijom u Švedskoj tako da smo vrlo umorni dočekali tu finalnu utakmicu.

Ipak smo mogli snage i uspjeli preokrenuti susret nakon što je Agram poveo 1-0. Agram se u toj utakmici pokazao kao dostojan protivnik iako to nije čudno jer je prepun mladih talentiranih cura, ali je na kraju naša upornost i želja da naplatimo mukotrpni rad i odricanje ipak došlo na naplatu. Treba istaknuti predsjednicu Vinku, direktora Allena i tehniku Krstu koji vode naš klub i koji su vrlo emotivno proslavili osvajanje Kupa.

Iako sam trener i u ŽNK Split i optuženo u ženskom klupskom nogometu tek

6 mjeseci, moram reći da je ekipa u to kratko vrijeme puno napredovala i prihvatile sve što sam od njih tražio te se zahvaljujem svojim divnim igračicama jer su one najzaslužnije za najveći uspjeh kluba u svojoj povijesti.

Ovime smo pokazali da smo na dobrom putu i da smo vodeći klub u Dalmaciji koja se polako budi i počinje igrati sve važniju ulogu u hrvatskom ženskom nogometu.

POOŠTRENI KRITERIJI ISPUNJAVANJA FINANCIJSKIH OBVEZA

Na sjednici održanoj 24. svibnja u Kijevu, Izvršni odbor UEFA-e usvojio je izmijenjeni i dopunjeni Pravilnik o licenciranju klubova i financijskom fair-playu. Što donosi ažurirana verzija spomenutog Pravilnika i kako će se novi paragrafi reflektirati na postupak licenciranja u HNL-u?

U dominantnom postotku hrvatski klubovi imaju problem s ispunjavanjem financijskog kriterija. Izmijenjeni i dopunjeni Pravilnik o licenciranju klubova i financijskom fair-playu donosi nekoliko novina, uglavnom restriktivnih.

Podnositelj licence ubuduće će morati temeljito predstaviti vlasničku strukturu kluba, napose svaki subjekt ili entitet unutar pravne strukture, neovisno generira li prihode, pruža usluge ili snosi troškove. Definirane su i sve nogometne aktivnosti koje moraju biti predmetom izvješćivanja: zaposleno ili angažirano osoblje, transferi igrača (uključujući i posudbe), ulaznice,

sponzorstva i oglasi, korištenje stadiona, itd. Podnositelj licence mora također podnijeti izjavu od strane ovlaštenog potpisnika koji potvrđuje da su svi prihodi i troškovi vezani uz svaku nogometnu aktivnost uključeni u izješće te detaljno objašnjenje ako to nije slučaj. Također i je li obuhvaćen svaki entitet uključen u strukturu pravne skupine podnositelja zahtjeva za dobivanje licence.

Poradi transparentnosti poslovanja svaki klub, odnosno podnositelj licence, na svojoj internetskoj stranici mora obznaniti (za svako izještajno razdoblje) uplaćeni iznos u korist ovlaštenog posrednika (agenta) te posljednje revidirane financijske podatke koje je procijenio davatelj licence.

Pooštreni su i kriteriji glede ispunjavanja financijskih obveza. Podnositelj zahtjeva za dobivanje licence mora dokazati (revizoru i davatelju licence) kako s 31. ožujkom nema nikakvih financijskih obveza koje su nastale do 31. prosinca

prethodne godine. To uključuje obveze prema vjerovnicima, ali i plaćanje poreza. Dana 30. lipnja, odnosno 30. rujna, klubovi koji su ishodili natjecateljsku licencu, ne smiju imati nikakvih dospjelih financijskih obveza. U protivnom ista može biti – uskraćena, odnosno poništena.

Zbog sve učestalijih zdravstvenih problema igrača, UEFA inzistira i na intenzivnijoj medicinskoj skrbi. Napose, mladih nogometara. Dakle, tražitelj licence za svaku momčad u mlađim uzrasnim kategorijama mora osigurati liječnika i fizioterapeuta, s certifikatom od strane nadležnih nacionalnih zdravstvenih tijela.

Jedan od ozbiljnih UEFA-ih projekata je i osnivanje Lige prvakinja, odnosno ženske inačice najprestižnijeg nogometnog natjecanja. Sukladno spomenutoj ideji, Pravilnik o licenciranju klubova i financijskom fair-playu definira uvjete koje moraju imati tražitelji licenci za UEFA-inu Ligu prvakinja.

IN MEMORIAM

OSKAR KADRNUKA

(2003. - 2018.)

"Matija Capar, moj je malonogometni uzor" – govorio je 15-godišnji Oskar Kadrnka. A 34-ogodišnji legendarni hakler "Kutje šibica" i hrvatske futsal reprezentacije bio je Oskaru i trener u kadetskoj momčadi Futsal Dinama.

Na Krešimirovom kupu u Šibeniku, Futsal Dinamo osvojio je treće mjesto, a odlučujući je gol postigao upravo Oskar.

- Nazvao me prije puta i rekao da su ga zbog gola svi slavili i nosili na ramenima te da će se voziti natrag u autu s trenerom. Spoznaja da ga trener vozi kući bila je Oskaru svojevrsna nagrada – u boli je prepričavao posljednji razgovor sa sinom, Zlatko Kadrnka (inače prvi Hrvat koji je završio znameniti reli Pariz – Dakar).

U Cliju su tako, uz Capara bila dvojica igrača i njegova djevojka. Nažalost, svi su zaspali. Vozač je izgubio kontrolu nad vozilom, završio na mekanom terenu sa strane kolnika, udario u zaštitnu ogradu, a potom i u betonski stup. U automobilu, smrskanom do neprepoznatljivosti, trener i Oskar (sjedio jeiza njega) poginuli su na licu mjesta. Djevojka Matea slomila je nogu, a drugi je igrač prošao gotovo bez ozljeda.

MATIJA CAPAR

(1985. - 2018.)

Legenda? Ma, nisam ja nikakva legenda. Možda jedan kotačić – kazao je Matija Capar nakon što je ušao u povijest "Kutje šibica", kao prvi igrač koji je taj malonogometni turnir osvojio – sedam puta!

Aiza skromnosti, koja krasiti većinu malonogometnih haklera, kriju se notorne činjenice: Matija Capar bio je nedvojbeno jedan od najboljih igrača u povijesti hrvatskog futsala! Osvojao je naslove državnog prvaka s tri kluba – Orkan Prometom, Nacionalom i Alumnusom. Od 2015. bio je član Futsal Dinama, odnosno igrač, trener i sve što se od njega tražilo. Bio je i kapetan hrvatske reprezentacije, za koju je nastupao od 2005. Posebno su u sjećanju zaljubljenika malog nogometa ostale sekvene s EURO-a 2014. kada je kao "leteći vratar" zabijao Španjolskoj i Češkoj te odveo Hrvatsku do četvrtzavršnice.

Nažalost "Capi", kako su ga zvali neutješni prijatelji, izgubio je život u stravičnoj nesreći pored Jastrebarskog, u ponедjeljak 4. lipnja, u 1.30. Vraćajući se s turnira u Šibeniku, shrvaо ga je umor i zaspao je za volanom. Vidjevši da Clio vrluda cestom, vozač klupske kombije, koji je išao iza njega, pokušao ga je svjetlosnim i zvučnim signalima probuditi, no Caparov se automobil zabio u betonski stup.

Tako je na tragičan način otisao "dobri duh futsala", veliki sportaš i vjernik. Osim što je bio trenerom kadetske momčadi Futsal Dinama, Capar je vodio i Katoličku malonogometnu ligu. - Nikada nije bio alkohol i jedino Capi nikada na utakmici nije opsovao – prisjeća se Korab Morina, također jedna od legendi zagrebačkog i hrvatskog futsala.

Nažalost, hrvatski je futsal u vrlo kratkom razdoblju doživio teške tragedije. Nakon što je Mate Čuljak umro na parketu, sada su u prometnoj nesreći stradali Matija Capar i 15-ogodišnji Oskar Kadrnka, jedan on najvećih talenata malog nogometa...

